

Historie

..in het kort

De eerste bijdrage voor deze site waarin de geschiedenis van ons koor is beschreven ontvingen wij van Martien Foolen.

De uitgebreide versie van Jacob Haan staat daaronder.

Eerste dirigent was Jan van de Vleuten, leerkracht van klas 3 en 4 van de Ollandse school.

Hier werd ook gerepeteerd, met een trapharmonium

Een van de eerste liedjes was "Ich bete an die Macht der Liebe".

De meeste liedjes werden met de hand geschreven en gedrukt met een vloeistofduplicator.

We zongen soms in de kerk in Olland, maar ook in Lindenlust in Boxtel en het ziekenhuis in Veghel.

Toen Jan naar een andere school ging, stopte hij ook als dirigent en nam Martien Foolen het over, mede dank zij de overredingskracht van voorzitter Frans van Berkel.

Van lieverlee kwamen de nodige Foolen's het koor versterken. Moeder Foolen had hier zwaar de hand in. Zo leverden ze op een bepaald moment: 2 sopranen (Willemien en Riky), 2 alten Marjan en Henny), 2 tenoren (Hans en Marius), 3 bassen Willy, Jos en Ger) en 1 dirigent (Martien).

Polyhymnia had in die tijd net zo goed Foolhymnia kunnen heten.

De hilarische gebeurtenissen vonden vooral plaats in Lindenlust.

Daar kwam wel eens een dement dametje in ons koor staan. Jeanne van Oirschot (tenminste, ik geloof dat die het was) leidde zo'n vrouwtje eens naar haar plaats terug en die heeft haar de hele mis heel kwaad aangekeken. "Dès 'n kôï...", deelde het vrouwtje na afloop mee.

Frans van Berkel heeft het gebouw eens van de ondergang gered toen een kaars naar de Heer boog en vervolgens naar het biljart.

Tijdens één van de koffieconcerten hebben basisschoolkinderen een gedeelte verzorgd met hun pas gewonnen ORFF instrumentarium.

Er is wel eens in zeer beperkte bezetting gezongen: Toen het prachtig pinksterweer was, stonden er slechts negen koorleden vierstemmig te zingen in het ziekenhuis in Veghel.

Meestal werd het koor (tijdens de dirigeerperiode van Martien) begeleid door mevrouw Van de Kamp. Frans haalde haar steeds op en bracht haar ook weer terug. Als Lucas afwezig was, nam Martien de repetities over. De stukken van Lucas vond hij echter te moeilijk om in te studeren (eindeloos voor- en nazingen) dat hij besloot het anders aan te pakken. Hij 'componeerde' het DIERENKARMIENTJE. Het is slechts een keer uitgevoerd en dat ook nog heel onverwacht tijdens een koffieconcert. Het koor was zwaar onderbezet (zeker de bassen) en dus verdween het cononisch meesterstuk in de kast of zo. Ik heb er geen exemplaar meer van, maar wel heb ik nog het originele schriftje waarin, al strepend en verbeterend, langzaam ons Ollands volkslied ontstond. Ondertussen is het al enkele keren veranderd en aangepast, maar dat mag ook bij een lied voor het volk.

.. uitgebreid

door Jacob Haan

In Olland was vroeger een kerkkoor. Toen dat stopte, werd op 27 januari 1970 een nieuw koor opgericht door Frans van Berkel. Hij was ook de eerste gekozen voorzitter. Dat is hij niet minder dan 22 jaar gebleven. Met heel veel inzet, enthousiasme en met een welluidende stem heeft hij zich al die jaren ingezet en heeft hij bijgedragen aan de gewaardeerde klanken van dat koor.

Aan het eind van het verslag van die eerste vergadering van het koor staat: 'De voorzitter besloot de vergadering met de wens, dat het koor een lang leven beschoren zou zijn en dankte de leden hartelijk voor hun aanwezigheid.'

De wens, dat het koor een lang leven beschoren zou zijn, is op een geweldige manier in vervulling gegaan. Want ... HET KOOR BESTAAT 40 JAAR!

En, geloof het of niet, diezelfde Frans draagt met zijn welluidende stem en zijn permanente opgeruimdheid nog steeds op een nauwelijks af te remmen wijze bij aan het muzikale succes van ons koor : al die 40 jaar. **Fe-no-me-naal!!!!**

In 1998 ontving hij de erепенning van de gemeente en werd hij permanent erelid. Van toen af aan ontving het koor subsidie van de gemeente.

De eerste dirigent van dat koor was de heer JAN VAN DE VLEUTEN in die tijd leerkracht van klas 3 en 4 van de school in Olland. Hij was een gewaardeerde dirigent gedurende de tijd van een jaar.

De repetities werden begeleid op een trapharmonium. Een van de eerste liederen was: 'Ich bete dich an die Macht der Liebe.'

De meeste liederen werden met de hand geschreven en gedrukt met een vloeistofduplicator. Soms werd er gezongen in de kerk van Olland maar ook in Lindenlust in Boxtel en in het ziekenhuis van Veghel.

Toen Jan naar een andere school ging, stopte hij ook als dirigent en nam MARTIEN FOOLEN het over, mede dank zij de overredingskracht van Frans van Berkel. Ziehier een verslagje van hem:

Van lieverlee kwamen de nodige Foolens het koor versterken. Moeder Foolen had hier zwaar de hand in. Zo leverden ze op een bepaald moment negen leden. Polyhymnia had in die tijd net zo goed Foolyhymnia kunnen heten.

De hilarische voorvallen vonden vooral plaats in Lindenlust. Hier volgen enkele voorvallen:

Er kwam eens een dement dametje in ons koor staan. Een van de vrouwelijke koorleden leidde het vrouwtje naar haar plaats terug en daarna heeft zij het koorlid de hele mis heel kwaad aangekeken.

“Des 'n koi,” deelde het vrouwtje na afloop mee.

Frans van Berkel heeft het gebouw eens van de ondergang gered toen een kaars naar de Heer boog en vervolgens naar het biljart.

Tijdens een van de koffieconcerten hebben de basisschoolkinderen een gedeelte verzorgd met hun pas gewonnen ORFF instrumentarium.

Er is wel eens in zeer beperkte bezetting gezongen. Toen het prachtig Pinksterweer was, stonden er slechts negen koorleden vierstemmig te zingen in het ziekenhuis in Veghel.

Meestal werd het koor (tijdens de dirigeerperiode van Martien) begeleid door mevrouw van de Kamp. Frans haalde haar steeds op en bracht haar ook weer terug. Tot zover zijn persoonlijk verslag.

Martien heeft ook nog gedirigeerd in het tijdperk Lucas Vis, de dirigent na hem. Als Lucas afwezig was nam Martien de repetities over.

Ik heb nog het originele schriftje waarin, al strepend en verbeterend, langzaam ons Ollands volkslied ontstond. Ondertussen is het al enkele keren veranderd en aangepast, maar dat mag ook bij een 'lied voor het volk.'

Tot zover Martien Foolen.

Na 12 jaar hield Martien het voor gezien. Hij heeft een flinke bijdrage geleverd aan de ontwikkeling van het koor en heeft op die manier veel voor het koor betekend.

Ook de naam Polyhymnia heeft ons koor aan Martien te danken.

De eerste jaren was de naam 'Het Ollands gemengd koor'.

Daarna dus Polyhymnia.

Toen Martien stopte, was er uiteraard een opvolger nodig. Hoe vind je die?

Dré van Lierop, een van de koorleden van de eerste jaren, was bezig met een collecte voor de nierstichting. Op een van de adressen, waar Dré aanbelde, deed een mevrouw open met een cello in haar hand. Dré vergat zijn collecte en bracht onmiddellijk ter sprake dat Polyhymnia een dirigent zocht. De mevrouw vroeg Dré 's avonds terug te komen. Toen hij 's avonds terugging bleek haar man dirigent te zijn van een symfonieorkest en een veel gevraagd gastdirigent in het buitenland. Dré vertelt zijn ervaringen aan Frans. Die wist dat Lucas in de muziek zat en dat hij ook 'hoog' zat.

“Maar,” zei Frans: “veel te hoog gegrepen. En we kunnen dat nooit betalen.”

Maar Wikkie (dat bleek later de vrouw van die dirigent te zijn) en Lucas, die de bekende dirigent Lucas Vis bleek te zijn, zagen dat anders.

Lucas en Wikkie waren onder de indruk van de positieve instelling van de vragers. Ze kwamen met elkaar in gesprek over het een en ander en het slot het lied was, dat LUCAS VIS de nieuwe dirigent werd.

En dat is hij 17 jaar gebleven.

Door de goede, hartelijke contacten met Frans en Dré van begin af aan, hebben Wikkie en Lucas veel geleerd van de gewoonten van de Brabantse regio. Zo werden Lucas, die Hollander en Wikkie, die Limburgse was, omgevormd tot Ollanders. Tot beider voordeel. Daardoor voelde het echtpaar Vis zich al gauw als vissen in het Ollandse water. Een ongelooflijke ervaring.

Nu hadden Frans en Dré wel twee grote Vissen gevangen, maar wie zou dat, zoals Frans al zei, betalen?

Was de opbrengst van de steunkaarten genoeg?

Lucas vroeg, wat de vorige dirigent kreeg.

Antwoord: "Elk jaar een fles wijn."

Lucas: "Daar doe ik het voor."

Grote opluchting. Opgeluchte kreten van de voorzitter.

Dré kwam met een vindingrijke oplossing voor een 'honorarium': Lucas en Wikkie hadden in Olland een oude boerderij gekocht, waar een nieuw dak op moest. Dré wist vanuit zijn vak aan goede tweedehands pannen te komen. Toen Lucas vroeg, wat die moesten kosten, kreeg hij als antwoord, dat ze al betaald waren. Ook werd andere welkome hulp bij de verbouwing geboden. Lucas was de nieuwe dirigent en Wikkie werd koorlid.

De repetities gingen van school naar de Holm. Daar werd elke week gerepeteerd. Tijdens de repetitie sliepen de kinderen Vis nogal eens in het keukentje op zolder. Als Lucas een keer geen zin had om te dirigeren, ging hij na de repetitie toch altijd weer vrolijk naar huis.

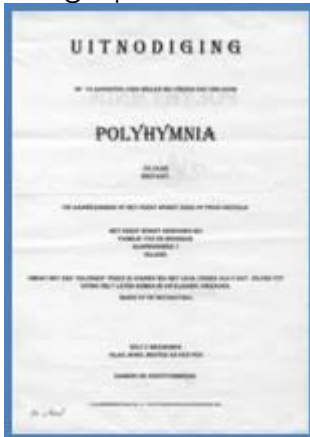
Lucas heeft het dirigentschap bij Polyhymnia een ongelooflijke ervaring gevonden. Het was niet altijd makkelijk om te bepalen, wat is makkelijk, wat is moeilijk voor het koor.

Uiteraard was Lucas een deskundig dirigent en ook een gezellige.

Lucas, (nu nog steeds) deel uitmakend van de 'internationale carroussel van dirigenten' van gerenommeerde orkesten en (nog steeds) lid van diverse jury's en nog steeds steunpilaar van Polyhymnia, heeft ooit zijn dirigentschap bij Polyhymnia zijn

langste baan genoemd. En daar is Polyhymnia trots op. Hij en de leden van Polyhymnia hebben uitstekende herinneringen aan elkaar en tot op heden kan nog steeds een beroep op Lucas worden gedaan.

Het Ollandfestival, ter gelegenheid van het 25-jarig bestaan van Polyhymnia, was een hoogtepunt, zowel voor Polyhymnia als voor Lucas als dirigent.

Het was een groots, artistiek en gemoedelijk muziek- en dorpsfeest, dat langdurig en deskundig werd voorbereid door Lucas vanuit de klassieke kant en door Gerard Brom vanuit Jazz en improvisatie.

De uitvoeringen werden verzorgd door 150 muzikanten, waarvan de helft professioneel. Vanuit Haarlem naar Olland voor de repetitie, voor f 125,00 de man. De kosten werden gedragen door heel veel enthousiaste donateurs en de subsidie van de gemeente.

De feesttent was constant bezet door 800 à 1000 bezoekers, met een totaal van ± 2500.

Gedurende het dirigentschap van Lucas zijn er uiteraard ook nog zeer vele koffieconcerten, kerstconcerten en missen uitgevoerd.

Toen Lucas ophield moest er een nieuwe dirigent komen. Geen eenvoudige opgave om zo'n kundig iemand op te volgen.

De jonge overbuurvrouw van Wilma Agema bleek pas afgestudeerd aan het conservatorium in Maastricht. Ze had nog geen muziekbaan en werkte in de bibliotheek. Wilma attendeerde het bestuur erop, dat hier een kans zag op een kandidaat als dirigent.

Ze werd door het bestuur uitgenodigd ter kennismaking. En zo is het gekomen ... NICOLE KRIJNEN werd de nieuwe dirigent van Polyhymnia.

Haar eerste optreden was in de aspergemis in de kathedraal van Den Bosch. En sindsdien staat Polyhymnia onder de bezielende leiding van Nicole Krijnen. Met enthousiasme en humor brengt zij haar gevoel voor muziek op aanstekelijke en speelse wijze over op de koorleden, waarbij ze haar streven naar perfectie niet uit het oog verliest.

Nicole is werkzaam als pianodocent aan het Centrum voor Kunsten te Eindhoven en geeft ook privélessen. Daarnaast geeft ze regelmatig concerten, zowel solo als in kamermuziekverband.

De bekende Lucas Vis opvolgen was geen eenvoudige opgave, maar Nicole heeft in de jaren die volgden haar stempel weten te drukken op het koor met een ongekend enthousiasme, passie, perfectionisme, doorzettingsvermogen en geweldige didactische vaardigheden gekoppeld aan een goed gevoel voor humor.

Ze is heel trots op haar koor. Zeg maar eens dat het niet terecht zou zijn, als je alle prestaties overziet.

Om ontspannen te kunnen zingen spoort Nicole aan om zoveel mogelijk zonder tekst te zingen en goed naar de dirigent te kijken. Je snapt niet waarom mensen aangespoord moeten worden om naar haar te kijken. Want de sierlijke manier van zwaaien van Nicole is een lust voor het oog.

Gapen. Vóór in je mond zingen, tong tegen je snijtanden, op juiste manier ademen (opnieuw leren, zelfs op hoge leeftijd), stemvorming, gelaatsuitdrukking aanpassen aan de inhoud van de tekst. Nicole zet de puntjes op de i, maar met respect en veel geduld. Het is echt zaaien, groeien en bloeien. Het is niet altijd rustig, wel gezellig.

Hoe zingen we?

Individuele capaciteiten in alle soorten: jubelend, kirrend, krakend, andante, forto, enzovoorts. In samenbundeling van individuen wordt dat onder leiding van Nicole tot een mooi geheel: muziek! Nog steeds zou je Polyhymnia vrij kunnen vertalen als: heel veel moois en daar zijn we met zijn allen trots op.

Een evenement dat er uitsprong gedurende het dirigentschap van Nicole was het verblijf en optreden van het Estse vrouwenkoor van de Technische Universiteit van Tallinn samen met het gemengd koor Polyhymnia.

Het programma bestond uit romantische en kerkelijke gezangen. Daarnaast werden ook traditionele werken gezongen.

De dagen dat dit koor te gast was bij Polyhymnia waren geweldig. De dames van het koor logeerden in een kampeerboerderij.

Er werd samen opgetrokken met hen. Samen bakken en braden, bezoeken aan Amsterdam, Brugge, Brussel. Een groot feest.

Een ander gedenkwaardig evenement was het lenteconcert samen met de Afrikaanse Dembégroep Matanga Ya Mbula uit Gemert.

Het gezamenlijke concert met Nos Jungit Apollo op 29 mei 2010 kreeg door de inzet van Nicole een zeer bijzonder karakter waar alle aanwezigen zeer van genoten hebben.

Dan zijn er uiteraard nog de talrijke kerstconcerten, koffieconcerten, al of niet samen met anderen, kerkelijke gezangen en missen, enzovoorts.

Nicole was de inspirator van en heeft mede leiding gegeven aan het tot stand komen van het jubileumconcert van 5 en 6 november 2010, waarmee een bijzondere bijdrage geleverd werd aan het cultuurklimaat van Sint-Oedenrode.

De pers meldt:

'Tot haar eigen en onze trots en vreugde heeft ze dan ook de Individuele Cultuurprijs gewonnen voor haar prestaties en de deskundige en enthousiaste manier, waarop ze Polyhymnia heeft begeleid en op een hoog niveau heeft gebracht.'

Vermeldenswaardig zijn ook zeker de jaarlijkse uitstapjes van een of meerdere dagen, gecombineerd met spontane en/of geïmproviseerde optredens ter plekke. Het vierdaagse uitstapje naar Dresden, ter ere van het 40-jarig bestaan, was bijzonder gezellig en de moeite waard. Bij al die uitstapjes wordt de onderlinge band van de koorleden versterkt.

Nicole is 12 en half jaar dirigent. We hopen, dat zij minstens nog bij het 50-jarig jubileum zal zijn. Daarna zien we wel weer.